

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagene sattes til forhandling.

Udvalgets ordfører (Johs. E. Larsen): Udvalget har holdt et møde mellem lovforslagernes anden og tredje behandling. Derefter indstiller et flertal bestående af socialdemokratiets, venstres og det radikale venstres medlemmer af udvalget forslag til lov om støtte til nybygning af fiskerfartøjer m. v. til vedtagelse uforandret. Et mindretal, nemlig det konservative folkepartis medlemmer af udvalget, indstiller nævnte lovforslag til forkastelse.

Hele udvalget indstiller forslag til lov om ændringer i lov om oprettelse af et kreditinstitut for fiskerierhvervet til vedtagelse uforandret.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslag til lov om støtte til nybygning af fiskerfartøjer m. v.

vedtoges med 100 stemmer mod 27; 1 medlem tilkendegav, at han hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Forslag til lov om ændringer i lov om oprettelse af et kreditinstitut for fiskerierhvervet vedtoges enstemmigt med 124 stemmer; 1 medlem tilkendegav, at han hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Forespørgsel til stats- og udenrigsministeren af Ole Bjørn Kraft, Erik Eriksen, Foss, Jørgen Gram, Halfdan Hendriksen, Thorvil Kristensen, Sønderup og Poul Sørensen. („Hvilken stilling indtager regeringen til det europæisk-økonomiske samarbejde med særligt henblik på Danmarks deltagelse i det europæiske fællesmarked?“).

Ordføreren for forespørgerne (Ole Bjørn Kraft): Årsagen til den forespørgsel, som

jeg hermed skal motivere på venstres og det konservative folkepartis vegne, er den hastige udvikling af de europæiske økonomiske samarbejdsbestrebelse — en udvikling, der kan få en aldeles afgørende betydning for Danmarks økonomiske stilling og for den danske befolknings muligheder for at bevare og højne sin levestandard. Efter hvad der i dag foreligger oplyst for os, kan vi meget hurtigt blive stillet over for vidtrækkende beslutninger; men vi må vist samtidig erkende, at sådanne beslutninger vil møde det danske folk ret uforberedt. Vi har ved denne forespørgsel og debatten her i tinget ønsket at få den danske offentlighed inddraget i de overvejelser, som formentlig længe må være foregået i regeringskontorerne og ved forhandlinger mellem regeringen og erhvervene. Herom ved befolkningen og sikkert også folketinget meget lidt. Jeg kan ikke se rettere, end at her er et område, hvor regeringen kunne og burde have benyttet den adgang, som den nye forretningsorden giver ministre til at komme med redegørelser over for tinget, benyttet den på et tidligere tidspunkt og måske gentagne gange, således at det havde været muligt for tinget at følge udviklingen skridt for skridt.

Det er naturligt derefter at spørge: hvad er nu årsagen til, at spørgsmålet om et udvidet europæisk økonomisk samarbejde er blevet så aktuelt og føles som en påtrængende nødvendighed i vide kredse i Europa og allerede har medført, at en række lande har taget helt afgørende skridt til skabelsen af et virkelig integrerende økonomisk samarbejde? Svaret må blive, at Europas nuværende struktur med den stærke opdeling i mindre områder, der hver for sig danner en økonomisk enhed, mange med vidtgående beskyttelsesforanstaltninger for deres produktion, simpelt hen er blevet utidssvarende over for den tekniske udvikling, der har fundet sted. En omorganisering af Europa er påkrævet, hvis vor verdensdel ikke skal se sig ganske distanceret af de to store områder øst og vest for os — deres økonomiske udvikling synes at være godt på vej til at løbe fra Europa.

Nogle enkelte tal vil illustrere udviklingen: Europas andel i verdenshandelen, når man lægger værdi og ikke volumen til